

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

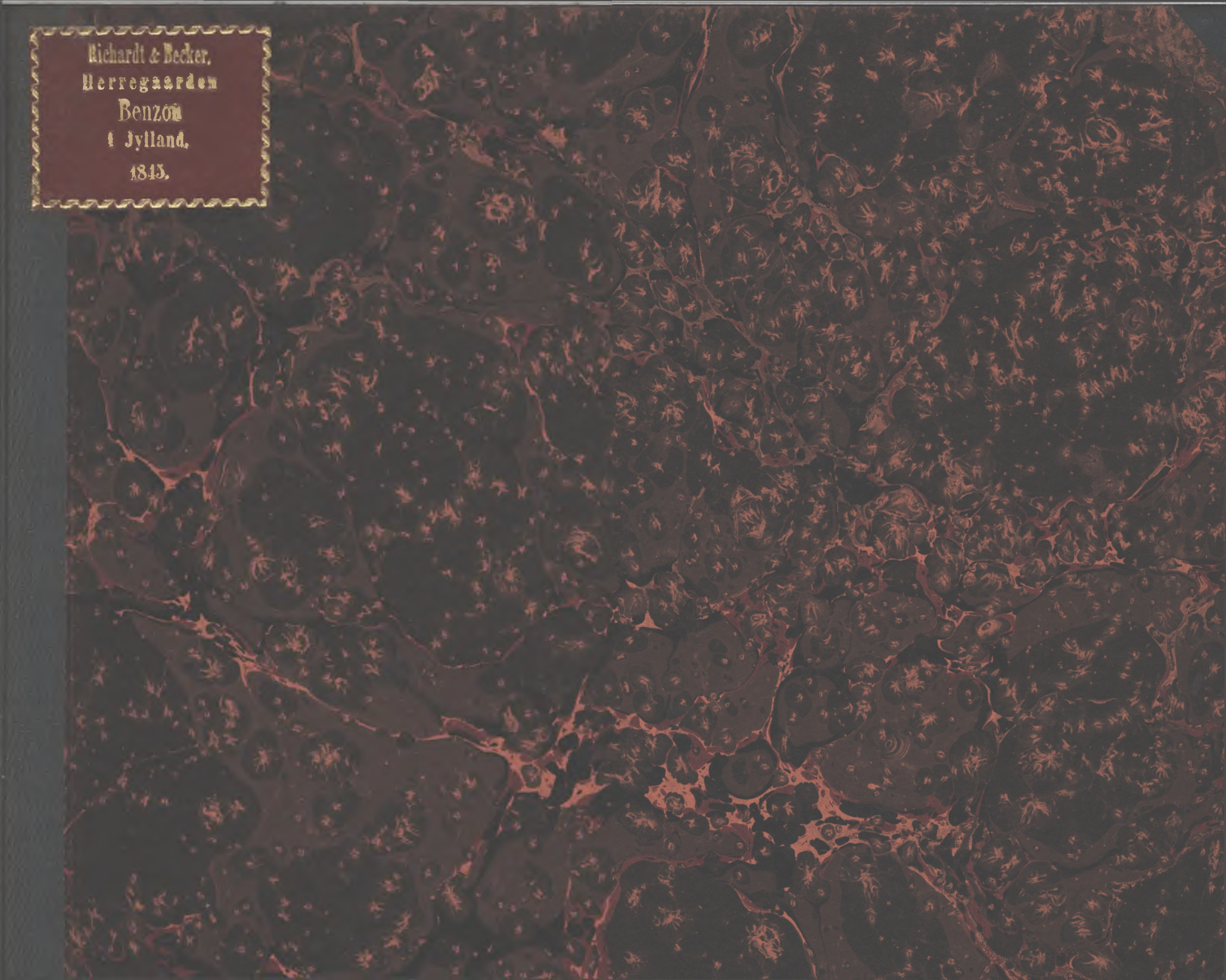
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Richardt & Becker,
Herregaarden
Benzon
i Jylland,
1843.

F. Richardt del. J. Hellesen lith.

C. A. Ritzels Forlag

Ern. Bærentzen & Co lith. Inst.

BENZON,

forhen Svostrup, Sostrup, Skeel, i Jylland, opført 1599-1606.

B e n z o n .

Denne Herregaard, som har ført saa mange forskjellige Navne, ligger i Gjerrild Sogn, Nørre Herred i Randers Amt, 1½ Mil nord for Greenaa, ved en lille Bæk, som falder ud i den bekendte Gjerrild Bugt, der saa ofte benyttes til Ankerplads af de Skibe, som besøge denne Kyst. — Benzou er mod Nordvest, Vest og Syd omgivet af betydelige Skove, mod Nord og Nordøst af Stokkebro og Gjerrild Byer og det høie Fastland, som ender sig i den saakaldte Gjerrild Klint; imod Øst derimod gaaer der fra Gaarden af en Række Enge, som gienemstrømmes af Bækken og tilstøder fri Udsigt til Kattegattets Bunde, der netop paa dette Punkt i Almindelighed ere oplivede af en Mængde forbiseilende Skibe.

Gaardens Hovedbygning bestaaer af en stor Mellemfløi og to mindre Sidefløie, alle paa tre Etager foruden Kjelder og opførte af røde Steen; dertil to smaa, ottekantede Taarne inde i Gaarden og to firkanterede Udbygninger eller Karnapper udvendigen, alle fire forsynede med Bindeltrapper og af samme Høide som Bygningens Tag. Sidefløiene ende med Bindingsværks Gavle, som man saa ofte seer det paa de gamle Borge i Lydsland, hvilket dog her paa Benzou oien synligen er en Folge af at disse Fløie skulde have været forenede ved en fjerde Bygning, som skulde have lukket Gaarden, men som aldrig blev fuldført. Midt igjennem Mellemfløien fører en meget smuk Port, der udvendigen er forsynet med krigeriske Figurer og Attributer, samt smukke Forspringer af Sandsteen. En Steen i Muren indeholder følgende Indskrift: No. 1599 haver min Sal. Høsbonde Jacob Seefeld til Wisborg ladet begynde at bygge paa disse Huuse, og haver Sophie Bilde til Soustrup ladet dennem forfærdige og denne Steen opsætte 1606. Paa en anden Steen over Porten sees Rigsmarsken Jørgen Skeels og begge hans Fruers, Kirsten Lunges og Jytte Broks, Navne; rimeligviis har han altsaa opsat de smukke Forspringer omkring Porten, der ogsaa ganske ere i den Stil, som herskede her i Landet henimod Midten af det 17de Aarhundrede.

Sostrup tilhørte i Begyndelsen af det 15de Aarhundrede en Familie, som Genealogerne benævne Udson og af hvilken Ridderen Svend Udson var; han var gift med Christine Anders Datter (Hvide) og fik med hende 1404 Andeel i den faste Borg Torup, nu Frisenvold, hvilken han solgte til Hr. Peder Nielsen (Gyldenstjerne), men maatte tilbagebetale Pengene, da Dronning Margrethe inddrog Torup, som det blev bevist at Hr. Anders Dvesen (Hvide) havde solgt til Kong Valdemar Atterdag i Aaret 1375. — Sostrup nævnes første Gang 1428, da det tilhørte Fru Christine, Hr. Svend Udsons Enke, men uden Tvivl er Gaarden meget ældre, da flere Familier, — hvoriblandt de gamle Munker — synes at have været lodtagne deri. Svend Udsons Andeel gif efter Fruens Død over til Datteren, Fru Gjertrud Svends Datter (Udson), som først var gift med Jens Kaas til Kaas, derefter med Hr. Niels Munk til Bruusgaard, Ridder, og var Enke efter dem begge i Aaret 1464. Hendes Søn, Anders Nielsen Munk til Bruusgaard, Sostrup og Torup eller Torp, (Mortorp) købte 1491 af sin Svoger, Marquard Iversen (Skjernov) til Meilgaard, Grønholt Skov i Glesborg Sogn Østen for Sorteaa og mod Øst indtil Skadholt, tilligemed et Møllested, samt 1497 Stadholt Skov og Dybfjærs Holme i samme Sogn, Vest for Treaa Mølleaa indtil Grønholt, altsaa hele den betydelige Skovstrækning mellem Sorteaa og Treaa; desuden 2 Gaarde i Fjellerup 1487 af Arel Jepsen (Thott) til Støvringgaard og 1491 af dennes Enke, Fru Margrethe Anders Datter (Bjorn). Anders Nielsens Formue skal have været meget betydelig, saa at hver af hans Sønner erholdt 24 Læster Korn eller 720 Td. Rug og hver Datter 12 Læster Korn eller 360 Td. Rug i aarlig Indtægt. — Af Døttrene fik Gjertrud Anders Datter (Munk) Jens Hvas til Kaas, Landsdommer i Nørrejylland, en Mand, som er bleven bekendt nok af sine Ulykker og som ved hende blev Medeier i Sostrup, Palsgaard og flere Gaarde, thi Antallet af de Familier, der nævnes som lodtagne i disse

Giendomme, bliver nu saa stort at man ikke mere kan hitte Rede deri eller udfinde, paa hvad Maade enhver enkelt har erhvervet sine Rettigheder. For nærmest at holde os til Sostrup, da nævnes som Medelere i samme ikke blot Fru Gjertrud Anders Datter, hendes Mand og hendes Børn, men ogsaa Niels Ludvigsen (Rosenkrands) af Balsgaard, samt dennes Søster Annas talrige Børn med Hr. *) Oluf Pedersen (Gyldenstjerne) til Estrvadgaard, hvilke isøvrigt vare temmelig ilde berygtede og især uendelig trættekjære, i en lang Arrække ideligen førte Processer, saavel indbyrdes som med alle de Fremmede, de kunde komme i Berøring med, og opfyldte en stor Deel af hiin Tids Dombøger med deres uendelige Kjøvlerier. Een af disse berygtede Gyldenstjerner var Otto Olufson, uden Tvivl den ældste Søn, der synes at have boet paa Sostrup og var Børge for sine to Søstre, Fru Elsebe og Jomfru Lene, hvilke i Aaret 1517 klagede over ham paa Viborg Landsthing, „for den store Forfang og Uret, han gjorde dem, i saa Maade, at han slog og jagede dem og deres Folk med Vaaben og dragne Sværd og slog deres Huse op og tog deres Gods vældeligen fra dem,“ hvorfor de med kongelig Tilladelse erholdt en anden Børge. De Processer, som udsprang heraf — saavel som af begge Damernes senere Giftermaal med Uadelige — vedvare lige indtil 1562 og angaae for det Meste de fire Gaarde Estrvadgaard, Balsgaard, Sostrup og Nørregaard; vi ville hermed forbigaae dem paa dette Sted.

Den anden Familie, som havde Deel i Sostrup, lader sig bedre forfølge. Fru Gjertrud Anders Datter Munk ægtede, som alt omtalt Landsdommer Jens Hvas til Raas, der i Aaret 1525 i Fortegnelsen over Adelens Udrustninger ansattes til 300 Mark Rente eller 600 Td. Rug i aarlig Indtægt; tre Aar senere bortbyttede han sin Frues Andeel i Balsgaard til Mogens Munk for den tredie Part af de to Dele i Sostrup med tilliggende Mølle, og samme Aar til Bispen i Aarhus 3 Gaarde i Hovelbjerg Herred imod Gods i Stokkebro ved Sostrup; i Aaret 1534 stadfæstede den netop udvalgte Kong Christian den Tredie ham i hans Embede som Landsdommer i Nørrejylland, men da rasede allerede det forfærdelige Uveir, som i to Aar ødelagde Danmark, og endnu inden Aarets Udgang havde Lynet ogsaa ramt ham, som det ramte jaamange Andre.

Borgerkrigen, sædvanligen kaldet Grevens Fejde, hærgede Danmark, og Lybekernes Hær med Grev Christoffer i Spidsen havde allerede indtaget hele Skaane, Halland, Sjælland, Fyen, Langeland, Lolland, Falster, Møen; overalt forenede sig Borgere og Bønder med den indtrængende Fiende, som proclamerede

den fangne Christian den Anden til Konge, og overalt fulgte Adelen nødvendigheden efter, thi den Nølede saae uden Redning sin Gaard gaae op i Flammer. — I Jylland landede Skipper (Admiral) Clement med sine Skibe, indtog Aalborg, reiste Bønderne og erobrede største Deelen af Bendshyssel, slog derefter den 16de Oct. 1534 Adelen ved Svenstrup, strax Syd for Aalborg, og nu udbredte sig Oprøret ustandseligen over hele Aalborg, Viborg og Ribe Stifter indtil Varde paa Vest- og Randers paa Østkysten; fra denne sidste By bleve Bønderne drevne tilbage, og allerede den 18de December havde den berømte Johan Knagau med Storm indtaget Aalborg; i Jylland var der endnu kun tilbage at straffe!

I Bøndernes Rader traf man nogle enkelte Adelsmænd, men Fleertallet holdt trofast ved den nysudvalgte Kong Christian. Jens Hvas blev tvungen til at følge Skipper Clement, — thi Bønderne brændte hans Gaard Raas, — men han synes allerede for deres Ankomst at have havt til Hensigt at vælge dette Parti, da han „havde forsømt sig imod sin Gød og ikke begivet sig til Kongl. Majest. og Rigets Adels og Krigsfolk, da de vare i Randers og andetsteds imod Rigets Fiender forsamlede, men i det Sted givet sig til Skipper Clement og det oprørske Parti og i saa Maade ført Avindskjold imod Kongen og Riget og dermed sin Jord og Haffue (Habe) forbrudt“, som Dommen siger. Han blev greben med Vaaben i Hænde, dømt som Landsforræder og henrettet i Viborg med Oprørets øvrige Høvdinge i Aaret 1536; imidlertid havde hans Families Forbønner tilligemed Beretningen om at Bønderne havde opbrændt hans Gaard bevæget Kong Christian til at benaade ham, saameget mere som næsten hele Skaanes og Dernes Ridderskab var i samme Stilling som han, men Efterretningen om denne Naade kom for sildigt, og Jens Hvas var henrettet da Kongens Brev kom til Landsthinget. Kongen inddrog nu af særdeles Naade ikke den Domsældtes Gods, men lod hans Enke og efter hende begge Sønerne, Jost og Christen Hvas, beholde det. Jost Hvas til Soustrup nævnes i Aaret 1543, da han i Adelsens Tart ansattes til 100 Mark, altsaa kun var fattig; 3 Aar efter tilkjendtes ham ved Dom det Gods, hans Morfader havde kjøbt i Aarene 1487—97. I Aaret 1558 var han død og Broderen Christiern Hvas til Raas og Sostrup maatte i Aarene 1558—62 føre endeel Processer, navnlig med den omtalte Lene Gyldenstjernes stridbare Mand, Mester Mads Hvidt, som var Præst i Høstebro. I Aaret 1563 fik Christiern Hvas endeel Gods i Gjerrild og Rimsø i Pant af Kronen, og kort efter døde han, uden at efterlade sig Børn, hvorved hans Gods kom til tre Damer, uden Tvivl Søstre og Døttre af Hr. Jacob Lykke til Skovsbo og Buderupholm, der synes at have været gift anden Gang med en Datter af den ulykkelige Jens Hvas; hun kan isøvrigt kun have været disse Søstres Stedmoder. Disse tre Damer vare: Fru Kirsten

*) Jeg beder Læserne erindre at i hiin Tid ingen andre Børgfolk benævnedes „Herre“ end Ridderne, saa at Herre og Ridder som Synonymer af mig altid bruges isæng.

Lykke, der var gift med Michel Nielsen Tornefrands og bragte ham Raas, Fru Helvig Lykke, gift med Lucas Krabbe til Besløgsgaard, og Fru Hilleborg, gift med Jørgen Gundersen, som med hende fik Sostrup. — Nu, efterat Jens Hvas's Slægt var uddød og hans Gods allerede tre Gange gaaet i Arv, — saa at af de nuværende Besiddere Ingen ahnede, at det kunde beroves dem, — fremtraadte paa een Gang Kongen i Aaret 1571 ved sin Lehnsmænd og gjorde Fordring derpaa, da Jens Hvas var dømt og henrettet som Landsforræder; Besidderens Indvending, at Familien upaatalt havde havt det i meget længere Tid end der udfordredes til at faae Hævd, afvistes med den Bemærkning, at dette var skeet af kongelig Naade, som et Laan, og derpaa kunde ikke erholdes Hævd, hvilket Dommen stadfæstede, saa at paa denne Naade Kongen ganske uventet blev Eier af Sostrup.

Det var iøvrigt kun kort Tid at Sostrup tilhørte Kongen, som snart fulgte eller bortbyttede det, uden Tvivl til Rigsraaden Jacob Seefeld til Bisborggaard og Skjervad, Befalingsmand over Mariager Lehn, der i Aarene 1582—85 endvidere tilbyttede sig en Mængde Gods i Gjerrild, Glesborg, Kastberg, Boldby, Ginnerup, Ensløv og Drum Sogne; han døde 1599 og fik netop paa begyndt den nuværende Hovedbygning, som hans Enke, Fru Sophie Bille til Sostrup, fuldførte 1606. Ved hendes Død i Aaret 1608 tilfaldt baade Sostrup og Skjervad deres Søn, Hans Seefeld, der dog allerede i sit 19de Aar skal have bortspillet dem begge to til Jørgen Skeel, ved hvilken Leilighed det Ordsprog opstod: „De følges ad som Sostrup og Skjervad“, efterdi han, da den ene Gaard var tabt, yttrede at det var bedst de fulgtes ad, hvilket ogsaa skete, om end ikke paa den Naade, han havde haabet; man tænke sig hans Følelser, da han alene med sin Tjener reed ud af Porten og nu intet eiede, han, som nylig var Herre over to Godser. — Jørgen Skeel til Sostrup, Skjervad, Gammel-Østrup, Ulstrup, Hegnet og Hvidkilde var Rigsraad og Marsk, Ridder af Sværdordenen, Befalingsmand paa Kalls og Bestervig Kloster og kaldes med Rette den rige Skeel af sine mange Godser, som han deels fik ved Giftermaal, deels kjøbte, deels — om det anførte Sagn ellers er rigtigt — spillede sig til; han døde 1631, hans Enke, Fru Jytte Brok, 1640, og deres ældste Søn, Axel Skeel til Sostrup, allerede 1637, hvorefter alle Godserne tilfaldt den eneste efterlevende Søn, Christian Skeel, som med endnu større Ret benævnes den rige Skeel, da han eiede Sostrup, Skjervad, Gammel-Østrup, Ulstrup, Ravnholt, Løsløje og Krenkerup; han var Geheimeraad, Udsættor i Heisteret og Statscollegiet, Stiftamtmand i Viborg, samt hvid Ridder, og døde 1688, efterladende sig en uhyre Formue, hvoraf den største Deel tilfaldt Sønnen Jørgen Skeel, der dog kun overlevede sin Fader i 10 Aar, hvorefter hans Enke, Benedicte Margrethe Brock orff, — som siden fik General Ove Christian Ditlev Reventlov til

Reventlov-Sandberg — endnu samme Aar, som Manden døde, af Gammel-Østrup med underliggende 1639 Td. Hartkorn oprettede et Stamhuus for sin eneste Søn af første Gteftab, Christian Skeel til Sostrup, Skjervad, Ørbekgaard, Skjern, Ulstrup, Himmelstrup, Biskum og Østergaard, der blev Kammerherre og Oberst og i Aaret 1725 med kongl. Bevilling af de fire førstnævnte Godser oprettede Ørevstabet Skeel. Dette kom saaledes til at bestaae af:

1. Hovedgaarde.

Sostrup, som nu fik Navnet Skeel.	65 Td. 4 Sk. 3 Fdk. 2 Alb. 5 Stk.
Skovskjld	4 — 7 — — — —
Øvløsgaarden Steensmark	40 — 4 — 1 — 2 — —
Øvløsgaarden Debildhede	23 — 6 — 3 — 1 — —
Skjervad	61 — 2 — 2 — 2 — —
Skovskjld	5 — 2 — 2 — — —
Ørbekgaard	36 — 5 — 2 — 1 — —
Skovskjld	5 — 2 — 3 — 1 — —
Skjern i Medelsom Herred	36 — 5 — 2 — — —
Skovskjld	15 — 4 — 2 — 2 — —
Skjern Mølle, Ager og Eng	14 — 7 — — 1 — —
Møllekjld	3 — — — — 2 — —

2. Bøndergods, beliggende i Nørre Herred i Gjerrild, Rimsø, Vegerølev, Carlby, Boldby, Villersø, Ginderup, Kastberg, Ensløv, Hammelev, Drum og Læstrup Sogne, i Sønder Herred i Lynghby Sogn, i Mols Herred i Knebel Sogn, i Sønderhald Herred i Nørager, Hammershøi, Dvorning og Borning Sogne, i Medelsom Herred i Skjern og Bestervelling Sogne, ialt

Ager og Eng	1729 — 1 — 1 — 1 $\frac{1}{2}$ — —
Skovskjld	37 — 1 — 1 — 1 — —
Møllekjld	28 — 5 — 2 — — —

3. Tiender. Konge og Kirketiende med jus patronatus af Gjerrild, Rimsø, Kastberg, Ginderup, Drum og Belling Sogne, Kongetienden af Vegerølev og Ensløv Sogne samt Kirke-

Transport . 2108 Td. 6 Sk. 1 Fdk. 1 $\frac{3}{4}$ Alb. Hjt.
 tienden med jus patr. af Hemmed
 og Skjern Sogne, talt matriculerede
 for . . . . . 212 — " — 2 — " — —
 Gjør ialt Hartkorn af alle Slags — 2320 Td. 6 Sk. 3 Fdk. 1 $\frac{3}{4}$ Alb.

Naar nu hertil lægges for Gammel-Estrup 1639 Td. 2 Sk. 2 Fdk. 2 $\frac{3}{4}$ Alb. Hartkorn, for Ulstrup 582 Td. 5 Sk. 1 Fdk. $\frac{1}{4}$ Alb., for Bislum 248 Td. 1 Sk. 1 Fdk. 1 Alb., for Himmelstrup 337 Td. 7 Sk. og for Østergaard (i Nørre Herred) 242 Td. 4 Sk. 2 Fdk. 2 Alb. Hartkorn, faaer man i det Hele 5371 Td. 3 Sk. 3 Fdk. 2 Alb. Hartkorn af alle Slags ud, hvilket nu kunns Grev Juel-Vind-Friis til Frisenborg kan gjøre ham efter. Til Sofstrup — som nu kaldtes Skeel og var Grevskabets Hovedsæde, samt det Sted, hvor Greverne i Regelen boede, — hørte ialt 134 Td. 7 Sk. 2 Alb. Hartkorn Hovedgaardstart, 709 Td. 3 Fdk. 1 $\frac{3}{4}$ Alb. Hartkorn Bøndergods, beliggende i Gjerrild, Rimsø, Begerølev, Carlby, Boldby og Willersø Sogne i Nørre Herred, samt 104 Td. Hartkorn mctr. Tiende, nemlig Konge- og Kirketienden af Gjerrild, Rimsø og Raftberg Sogne, Kongetienden af Begerølev Sogn og Kirketienden af Hemmed Sogn.

Disse uhyre Eiendomme forbleve ifølge Tingenes Natur ikke længe samlede i een Haand. Grev Christian Skeel døde 1731 og efterfulgtes af sin eneste Søn, Grev Jørgen Skeel, der var Geheimeraad, Dverstaldmester, Kammerherre, Ridder af Elephanten og l'union parfaite, men foruden Grevskabet og Stamhuset kunns beholdt Ulstrup tilbage; han døde 1786, hvorpaa hans Sønnesøn, Grev Jørgen Skeel, Kammerherre og Oberstlieutenant efterfulgte ham, men endnu mindre end Bedstefaderen kunde holde sammen paa sine store Besiddelser. Ved kongl. Bevill. af 5 Juni 1807 tillodes det ham efter Ansøgning at sælge Grevskabet imod i det Sted at oprette en Fideicommisscapital paa 350,000 Rdl., hvilken Tilladelse han dog ikke benyttede, men 1823 lod det Offentlige Grevskabet stille til Auction og sig tilflaae, da det ikke erholdt et saa høit Bud, som de resterende Skatters Beløb; Greverne Skeel beholdt altsaa efter 100 Aars Forløb af 5371 Td. Hartkorn kunns 1402 Td. eller Stamhuset Gammel-Estrup — foruden Tiender — samt en Fideicommisscapital tilbage; i omtrent 100 Aar tog Familiens Rigdom til og naaede en her til Lands usædvanlig Høide; efter 100 Aar var den igjen sunket ned til hvad man almindelig træffer paa.

Statskassen beholdt det forrige Grevskab Skeel indtil 1829, da det — med Undtagelse af Skjern — afhændedes til Ritmester Jacob Benzou, som deraf med kongl. Bevill. af 25 Septbr. f. A. oprettede et Stamhuus under

Navn af Benzou, hvortil Sofstrup nu blev omdøbt. Til at administrere og arrangere dette Stamhusets Affairer maatte der imidlertid i Aaret 1839 nedsettes en Commission, som bortfolgte Skjervad, Ørbekgaard, Steenshede med complet Bøndergods, Debildhede, samt en Mængde Tiender og Bøndergods, og som Stamhuus kunns beholdt 66 Td. Hartkorn Hovedgaardstart og 533 Td. Hartkorn Bøndergods tilbage. Ritmester Benzou døde Aaret efter, og Stamhuset tilfaldt hans Søn, Ernst Benzou, hvis Moder bestyrer det med Held under Sønnens Umyndighed. — Stamhusets nuværende Størrelse er opgivet mig nøiagtigen efter den nye Matrikel som følger:

Hovedgaarden Benzou har nyt Matrikuls Hartkorn:

	Ager og Eng.	Stovsktyld.
privilegeret	34 Td. 1 Sk. 3 Fdk. 1 Alb.	4 Td. 7 Sk. 5 Fdk. 5 Alb.
uprivilegeret	1 — 1 — 2 — 2 $\frac{1}{2}$ — 2 — 2 — 2 — 2 —	

Dens Areal udgjør:

320 Td.	Land geometr.	Agerland.	
280 Td.	do.	Eng og Lærvejord.	
9 Td.	do.	Gaards- og Haveplads, Gravene om Gaarden og Dammene.	

circa 700 Td. do. Skovgrund. Skoven bestaaer meest af Bøgetræer, en Deel Elle- og enkelte Egetræer.

Af Tiender henhører under Gaarden:

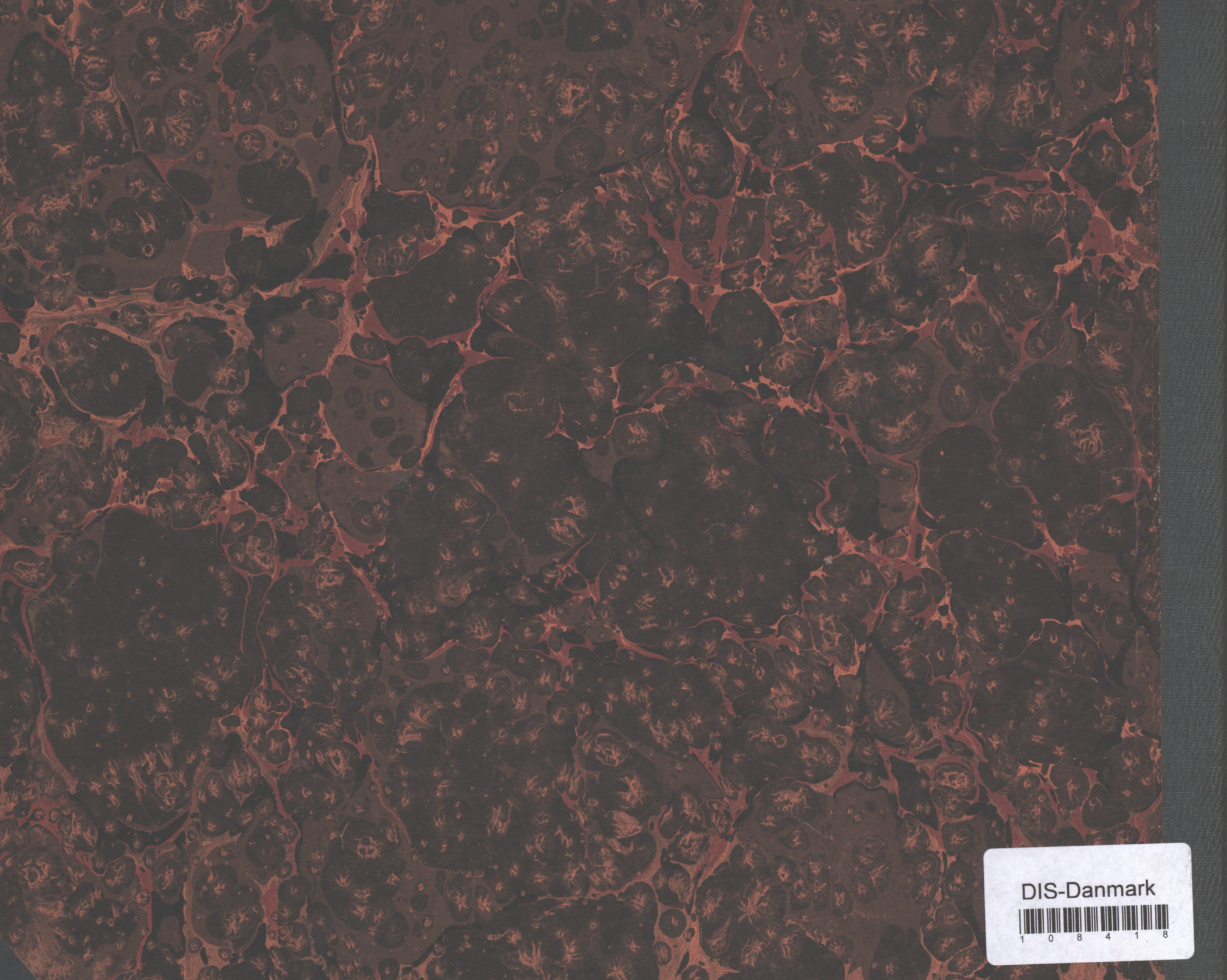
	Matrikuls-Hjt.	Tiende-Hjt.
a. Kongetiender:		
Begerølev Sogn, Rimsø Sogn, $\frac{3}{4}$ Part af Hemmed Sogn og Gjerrild Sogn	45 Td. 4 Sk. 1 Fdk. 5 Alb.	423 Td. 1 Sk. 2 Fdk. 2 Alb.
og b. Kirker og Tiender:		
Rimsø, Hemmed og Gjerrild Sogne	38 — 3 — 2 — 2 — 2 — 2 — 2 — 2 —	363 — 4 — 3 — 2 $\frac{1}{4}$ —

Bøndergodset bestaaer af Gjerrild, Stokkebro og Brønstrup Byer i Gjerrild Sogn; Gmmedsbo By i Hemmed Sogn; Rimsø og Albek Byer i Rimsø Sogn; Begerølev By og Sogn, Carlby By og Sogn, i alt Bøndergods Hartkorn Ager og Eng 410 Td. 5 Sk. 1 Fdk. $\frac{1}{4}$ Alb. efter den nye Matrikul, samt Møllestyld 3 Td. 1 Sk. 2 Fdk.; det udgjør 78 Bøndergaarde, 22 Boelssteder, 57 Huse med Jord og 12 Huse uden Jord samt en Vandmølle.

Til Hovedgaarden Benzou er et Teglværk og et Kalkværk; det første ligger paa Gjerrild Byes Mark tæt ved Havet nordlig for Gjerrild Bugt; de der fabrikerede Steen ere røde og af særdeles god Bonitet. Kalkværket ligger paa Carlby Mark, tæt ved Udfibningsstedet i Gjerrild Bugt.

DIS-Danmark

1 0 8 4 1 8